

Največi slovenski dnevnik
v Zedenjenih državah.
Velja za vse leto ... \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 15. — ŠTEV. 15.

NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 18, 1917. — ČETRTEK, 18. JANUARJA, 1917.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Nemška pomožna križarka potopila 23 zavez. ladij.

KOLIKOR SE JE MOGLO DOZDAJ DOGNATI, SO POTOPILI NEMCI 23 ZAVEZNISKIH TRGOVSKIH LADIJ, KI IMAJO NAD OSEMINOSEMDESET TISOČ TON DEPLACEMENTA. — DVE LADIJ SO VJELE. — ZAVEZNISKE LADJE SO BILE POTOPLJENE MED PERNAMBUKO IN AZORSKIM OTOČJEM. — VJETI ANGLEZI OPRAVLJAJO SLUŽBO KURJAČEV. — UNIČENE POTREBŠCINE.

London, Anglija, 17. januarja. — Danes popoldne je bilo izdano tukaj sledče uradno poročilo:

— Že dolgo časa smo vsi sumili, da je nekaj francoskih in angleških ladij, ki bi se imele že pred par tedni vrnili v svoja pristanišča, potopil kak nemški podmorski čolji, oziroma kaka nemška pomožna križarka.

Zdaj je dospelo iz Pernambuco poročilo, da je neka nemška križarka potopila sledče ladje:

— "Dramtist", "Radnshire", "Minich", "Notherby Hall", "Mount Temple", "King George", "Georgic", "Voltaire", "Nantes" in "Asnieres".

V pondeljek zvečer je dospel v pristanišče Pernambuco japonski parnik "Hudson Maru", ki je imel na krovu nekoliko moštva onih ladij, katere so Nemci potopili med 12. decembrom in 12. januarjem.

Parnika "Yarrowdale" in "St. Theodore" so Nemci vjeli.

Iz Londona poročajo, da so bili potopljeni sledče parniki:

GEORGIC, 10,077 ton, White Star line, Liverpool.

MOUNT TEMPLE, 9,792 ton, Canadian Pacific, — Liverpool.

NETHERBY HALL, 4,461 ton, Ellerman line, — London.

KING GEORGE, približno 3,852 ton, Freshfield Steamship Company, Glasgow.

MINIEH, 2,229 ton, Williams & Co., London.

VOLTAIRE, 8,618 ton, Lamport & Holt, Liverpool.

DRAMATIST, 5,415 ton, Charente Steamship Co.,

Liverpool.

RADNORSHIRE, 4,310 ton, Royal Mail Steamship Company, London.

NANTES, 2,679 ton, Society Nouvelle d'Armament, Nantes, Francija.

ASNIERES, francoski.

Iz Rio de Janeiro poročajo, da so bili potopljeni sledče parniki:

ST. THEODORE, 4,992 ton, British and Foreign Steamship Company, London.

YARROWDALE, 4,651 ton, Mackill Steamship Co.,

Glasgow.

DRINA, 11,483 ton, Royal Mail Paeket Company, Belfast.

SAMARA, 6,007 ton, Cie de Sud Amerique, Borda-eaux.

ORTEGA, 8,075 ton, Pacific Steam Navigation Co., Liverpool.

HAMMERSHUS, 3,931 ton, Dampskill Selsk Danneborg, Copenhagen.

NEWPORT LAND, neregistriran.

NOUANT, neregistriran.

SAN GIORGIO, neregistriran.

NESSER, neregistriran.

MICHSNETHIEL, neregistriran.

ST. SAEL, neregistriran.

SNOWDON GRANGE, neregistriran.

GAILIY, neregistriran.

Rio de Janeiro, Brazilija, 17. januarja. — Neka nemška pomožna križarka je potopila oziroma vjela 23 zavezniških ladij. Delo, ki ga je napravila ta križarka, nimata v svetovni zgodovini.

Nekateri pravijo, da je ta nemška pomožna križarka skorajgotovo "Vineta", ki je ušla angleškim patrolnim ladjam v Severnem morju ter odplula proti Južni Ameriki.

Identitete križarke ni mogoče dognati, ker ni na njej nobenega imena, ampak je vsa prebarava s črno barvo. Na ladji je baje dvanaest topov in štirje lancirji za topede.

Nekateri pravijo, da morajo ujeti angleški mornarji opravljeni na parniku službo kurjačev.

Nekateri newyorški bankirji, ki imajo zveze z angleškimi parobrodnimi družbami, pravijo, da je bilo zadnjih 14 dni potopljenih ob južnoameriški obali šestnajst angleških trgovskih ladij, ki so imele vse skupaj nad 100,000 ton deplacementa. Angleška admiraliteta je zapovedala, da se imen teh ladij še ne sme izdati.

Philadelphia, Pa., 17. januarja. — Parnik "Georgie", ki je odplul od takoj proti Brestu, je imel na krovu 1,200 konj, 98,000 bušljev pšenice, 10,000 sodov olja in 430 zaboljev pušk.

Francoska fronta.

Angleži zavzeli 600 jardov strelnih jarkov. — Nič važnih bojev. Odbiti napadi.

London, Anglija, 17. januarja. Angleško vojno poročilo naznana:

Po hudem artilerijskem obstrejanju smo včeraj pri Beaucourt-sur-Anere zavzeli 600 metrov nemških zakopov. Naše postojanke za opazovanje so s tem jake izboljšane. Sovražni protinapad smo obdili z velikimi izgubami za sovražnika. Novo pridobljene pozicije utrijemo.

Včeraj in danes smo imeli lepe uspehe. Včeraj popoldne smo vdrli v sovražne jarke bližini Lensa in smo prizadili saobražniku velike izgube. V zvezi s temi operacijami smo z uspehom razstrelili eno mino.

Danes popoldansko poročilo: Pri Smorgonu so artillerijski boji nadaljujejo, do infanterijskih spodav po se ni prišlo.

Petrograd, Rusija, 17. januarja. Rusko vrhovno vojno vodstvo naznana slednje:

Sovražna infanterija živahn obstreljuje naše postojanke ob želeni progi Zhor-Zloseow in Avgustovki.

Južno od Svistelnikov je neka strojna puška obstreljevala naše postojanke. Dobro merjeni strelji pa jo je poškodoval.

Ameriški Rdeči krž gre v Francijo.

Pariz, Francija, 17. januarja. — Francoski vojni urad poroča:

Pri Sommi smo odbili vse napade sovražnih oddelkov, ki so poskušali predeti našo bojno črto.

Pri Les Eparges je sovražnik razstrelil mino in je nato prešel k napadu, ki smo ga pa odbili. Ob reki Maas in v gozdu pri Apremont so naši vojaki na različnih mestih vdrli v sovražne zakope.

Na ostali fronti je bila noč mirna.

Pariz, Francija, 17. januarja. — Francoski vojni urad poroča:

Pri Sommi smo odbili vse napade sovražnih oddelkov, ki so poskušali predeti našo bojno črto.

Pri Les Eparges je sovražnik razstrelil mino in je nato prešel k napadu, ki smo ga pa odbili. Ob reki Maas in v gozdu pri Apremont so naši vojaki na različnih mestih vdrli v sovražne zakope.

Na ostali fronti je bila noč mirna.

Berlin, Nemčija, 17. januarja. — Hanoverske čete so pri višini Combray zavzeli 600 jardov strelnih jarkov in so se vrnili v svoje zakope z vjetniki.

Ob Sommi so naše prednje strže napredovala pri Le Sars. Gueudecourt in zahodno od Peronne ter so vjele mnogo sovražnih vojakov.

Večerno poročilo: Razn artillerijskih bojev blizu Beaumont se iz zahodne fronte ne poroča nič važnega.

Municija in Anglije.

Washington, D. C., 17. jan. — Mornariški tajnik Daniels je danes naznani, da je dal naročilo za municijo angleški tvrdki Harfield & Sons v Sheffield, Anglija. Naročenih je 3 tisoč 16-palčnih in 4500 14-palčnih izstrelkov za ce 23,141,000.

V mornariškem departmantu je bila velika debata zaradi tega, ker so nekateri zahtevali, da se mora naročilo oddati ameriški tvrdki. Ker je vlada naročila pri angleški firmi, bo za vsak izstrelek plačala manj \$200, pri celi naročilu poljskega kraljestva, za podpredstnika pa Heron Nikolovskij.

Pošiljateljem denarja.

Se vedno se lahko denar pošlje v staro domovino po brezplačnem brezplačnem poštu, toda sprejemamo ga le pod pogojem, da se vsled vojne mogoče izplača z zamudo.

Denar se bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le zamude.

Po brezplačnem brezplačnem poštu se zamore poslati le okrogle zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brezplačne stroške je najboljše, da se nam pošle \$4 za vsak naslov; ako bodo kaj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pisali za primanjkljivo.

Z ostrova na sedanje razmere, ker se veljavna denarja skoraj vsak dan iznese, ne moremo se oddaljene kraje priklicati natančne cene denarja, ter bodo med odzaj naprej do preklica računalni krome po ceni, kakor bodo natančeno v listu "Glas Naroda" isti dan, ko nam dospe v roke denar, mogoče tudi po nižji ceni, za slučaj, da bi razmere nanesle tako.

Kdo želi, da se izplačilo izvrši po brezplačnem brezplačnem poštu, naj priponi na denarni nakaznicu "pošlje naj se brezplačno".

C E N E :

K: 10.00.....	1.50	K: 120.00.....	15.00
K: 15.00.....	2.15	K: 130.00.....	16.90
K: 20.00.....	2.75	K: 140.00.....	18.20
K: 25.00.....	3.40	K: 150.00.....	19.50
K: 30.00.....	4.05	K: 160.00.....	20.80
K: 35.00.....	4.70	K: 170.00.....	22.10
K: 40.00.....	5.35	K: 180.00.....	23.40
K: 45.00.....	6.00	K: 190.00.....	24.70
K: 50.00.....	6.65	K: 200.00.....	26.00
K: 55.00.....	7.25	K: 250.00.....	32.50
K: 60.00.....	7.90	K: 300.00.....	39.00
K: 65.00.....	8.55	K: 350.00.....	45.50
K: 70.00.....	9.20	K: 400.00.....	52.00
K: 75.00.....	9.85	K: 500.00.....	65.00
K: 80.00.....	10.50	K: 600.00.....	78.00
K: 85.00.....	11.15	K: 700.00.....	91.00
K: 90.00.....	11.80	K: 800.00.....	104.00
K: 100.00.....	13.00	K: 900.00.....	117.00
K: 110.00.....	14.30	K: 1000.00.....	129.00

TVRDNA FRANK SARNEK,

New York, N. Y.

50,000 Readers

SO ŽE RAZPOSLANI, AKO GA

Ruska fronta.

Rusi pri Smargon odbiti. — Rusi ljuto napadajo. — Infanterijski boji v bližini Brodja. — Tretji oddelok ameriškega Rdečega kriza na poti v Francijo.

Washington, D. C., 17. jan.

Danes je sklenila poslanska zbornica, da se rok za preiskavo dolga za 30 dni. To pomeni, da bo dobro stvar natančno preiskati in dogradi do konca.

V današnji preiskavi ni bil nikdo zaslisan, debatiralo se je večno na pravdino.

Ponoči smo pregnali sovražne oglediske oddelke, ki so se približali našim pozicijam.</p

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President,

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in Za pol leta za mesto New York... 2.00
Canada \$300 Za Evropo za vse leto 4.50
Za pol leto 1.50 Za Evropo za pol leta 2.50
Za celo leto za mesto New York... 4.00 Za Evropo za četr leta 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemlj nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisu in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovno posiljati po — Money Order.

Pri spremembi kraja narocnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje nivalitne nazname, da hitrejši najdimo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.

New York City.



Odgovor Nemčije.

Nemški državni tajnik zemanjega uradu, dr. Alfred Zimmermann je na dolgo in široko razpravljal o odgovoru zaveznikov na noto predsednika Wilsona glede mirovnih predlogov.

Po njegovev mnenju Nemčija zaenkrat ni mogoče napraviti nikakih nadaljnih korakov.

Z ozirom na zavezniški odgovor ne more Nemčija napraviti ničesar za doseg skorajšnjega miru.

Ta odgovor je Nemčijo tudi prisilil molčati o svojih mirovnih predlogih ter čakati boljše priložnosti.

Nek nemški pesnik je rekel, da človek ponavadi ne govoriti veliko ko se poslavljva.

Iz njegovega dolgega govora je pa vseeno razvidno, da Nemčija ni tako zakrnjenja kot je govoril.

Zavezniški so pustili vrata za dosegom miru odprtia; — Nemčija je pa tudi pripravljena priti takoj s svojimi predlogi na dan, kakorhitro bi ji nasvetovali zavezniški, oziroma neutralne države.

Najbolj značilna točka v Zimmermannovem govoru je izjava o moderiranih to je zmernih zahtevah nemške vlade.

Zavezniški so stavili zahteve, ki jih ne bo mogoče izpolniti. Prevelike so in preobsežne.

Nasprotno so pa nemški mirovni predlogi zmerni. — In ako so zmerni, s tem še nikakor ni rečeno, da je Nemčija oslabljena in da je prisiljena skleniti mir.

Zavezniški diplomati so zopet enkrat presleparili nemško diplomacijo.

Nemška vlada bi moral takoj, ko je začela govoriti o miru, pojasnititi tudi svoje mirovne pogoje.

Toda tega ni storila. Nastopila je kot zmagalec in je takorekoč iz usmiljenja ponujala zavezniškom roko v spravo.

To je bila njena največja napaka.

Nemški mirovni pogoji bi tvorili temelj mirovnih poganj. Kajti zavezniški bi skorajgotovo takoj zatem pojasnili svoje predloge. Vsi bi vedeli, kaj ta zahteva in kaj zahteva oni.

In ko so enkrat zahteve znane, niso pogajanja več daleč.

Nemška vlada je resno zahrepela po miru.

Da je to res, je razvidno tudi iz izjave nemškega državnega tajnika.

Nemška vlada je prisiljena skleniti mir. K temu je sili razmere v cesarstvu, k temu jo sili nezadovoljnost ljudstva.

Ali bi ne bilo veliko boljše, če bi pojasnila svoje zahteve? —

Seveda, zavezniški bi rekli, da je oslabela, rekli bi, da hoče na vsak način skleniti mir.

S tem pa nikakor še ni rečeno, da bi pri sklenitvi mire manj dobila kot jib bo prisojeno, če nadaljuje z vojno.

Ako bi zdaj sklenila mir, bi ravno toliko dobila, kot če bi strla novo ofenzivo, na katero se zavezniški že toliko časa pripravljajo.

Pa še v drugem slučaju bi napravili mirovni predlogi zelo dober utis. O njih bi izvedeli prebivalec zavezniških dežel in bi prisilili svoje vlade skleniti mir.

Vsa ljudstva hrepene po miru. Vsa ljudstva bi odobralova mirovne predloge Nemčije.

Kot smo že rekli, so predlogi zavezniških pretirani. Nikdo, razen zavezniških vlad se ne strinja žnjimi.

Nemčija namerava staviti zmernejše pogoje, s katerimi bi simpatiziral vsakdo.

Toda vse te želje se nam ne bodo uresničile v doglednem času. Diplomati so namreč vajeni po velikih ovinkih despeti na svoj cilj.

Najupljivnejši vladni krogi v Washingtonu še zdaj ne vedo, kaj pravzaprav misli nemška vlada.

Prvi pravijo, da je naročila predsedniku Wilsonu začasno prenehati z mirovno propagando, dočim drugi zahtujejo, da je prosila Wilsona, naj prejkomogoče še enkrat poseže vmes.

Upamo, da ima druga stranka prav.

Nemci so pokazali Angležem, kdo je vladar morja.

Poročajo, da bo dobil grški narod novega vladarja. Ali bo vladar Grk? — Ne, kajti teh pravice še nimajo manjadi v Evropi. Vladar bo laški vojvoda Aosta.

Ali ga bodo Grki imenovali svojim vladarjem? Ne, malci narodi v Evropi še nimajo pravice izbirati si svoje poglavarje. Novega grškega kralja bo imenovala največja priateljica malih narodov, — Anglija.

Zavezniški zahtevajo vstanovitev Jugoslavije. Ker je v vrstah zaveznikov tudi Italija, bo Jugoslovenom presneto slaba predla.

Reditel Glasila Vogrskih Szlovencev, proslimo Vas, bovejte nam katira veja Szlovanszta sro Vogrski Szlovencei? Cze nam boszte bovedali, Vam homo gratulerali...

Belgia.

"Prokleta naj bo postava!"

Znano je, da je med vsemi evropskimi državami in narodi vselej vojne nesrečna Belgija najbolj prizadeta. Sovražnik jo je brez vsakega povoda z vso silo napadel in opustošil še leta 1914; ni se oziiral Nemec pri tem na mednarodno pravo in medsebojno pogodbo. Dandanes je Belgija do cela uničena in v krempljih germanškega leva.

Ni pa še bilo Nemcem dovolj, da so nesrečno Belgijo ugonorili, — ugonoriti hočejo sedaj še preostalo zbegano belgijsko ljudstvo, ki nima več lastnih domov in svojev. Skoro celi svet se je enoglasno dvignil s protestom, da ne smejajo Nemci več grdo počenjati z belgijskim ljudstvom in ga trumoma deportirali na Nemško za prisilno delo.

Vsi ti protesti so ostali brez uspeha, kajti Nemčija se ne ozira ne na desno, ne na levo in deluje po svojem. Kakor se poroča, je odvedla Nemčija že približno 20.000 Belgijscev v svoje suženjstvo.

Kako se godi nesrečnim Belgijscem na Nemškem, se je zvedelo še pred kratkom od teh nesrečnikov sami, ki so se nekateri povrnili vsi izdelani in bolni zopet na svoja rodna tla. Neki holandski list v Haagu poroča o tem sledede:

"Nemška vlada je spravila s silo številno Belgijscev v pregnanstvo v Soltau na Pruskom. Nekaj teh nesrečnikov se je pred kratkim poslalo v vrnilo zopet domov v polnoporna obupnem stanju. Vsak izmed teh je bil celo izmučen, izstradan in skor na pol mrtev. Ti moderni sužni našega stoletja pripovedujejo grozne reči, kako se jim je godilo v priskem pregnanstvu. Pred nekaj dnevi se je vrnilo domov čez mejo 70 Belgijscev; vozili so do cilja tri dni in tri noči kakor živina v tovornih vozovih; običajno se lahko prevozi oni pot v 6 urah s poštним vlakom. Večina izmed teh je močnejši kot je ustava!

Delaveci v Colorado se gotovo še spominjajo generala Bella, ki je rekел:

"Konstitucija naj gre k vragu! — ter da s tem miličarjem dovoljim dovoljenje, da smejem streljati na strajkarje.

Toda kaj so vsi ti napram predsedniku republike, vrhovnemu uradniku Združenih držav, ki je pri svojem Bogu in vseh svetinjih prizel, da bo izpoljuval postavo, takoj zatem pa izjavil: — Prokleta naj bo postava! — Jaz hočem da se gradim prekop brez oziroma na postavo!

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Tudi Smithberger se je obneneslo: — Newyorški delaveci je spravil ob njihove pravice. — In z Bellom je bilo ravno tako: menjari, so smeli streljati na strajkarje, ki so se sklicevali na postave in pravice.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Tudi Smithberger se je obneneslo: — Newyorški delaveci je spravil ob njihove pravice. — In z Bellom je bilo ravno tako: menjari, so smeli streljati na strajkarje, ki so se sklicevali na postave in pravice.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Bilo je leta 1878. Bismarck je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Tudi Smithberger se je obneneslo: — Newyorški delaveci je spravil ob njihove pravice. — In z Bellom je bilo ravno tako: menjari, so smeli streljati na strajkarje, ki so se sklicevali na postave in pravice.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Bilo je leta 1878. Bismarck je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Prekop je dosegel, in nikdo ne se briga, če se jepri tem prekršilo kako postavo.

Toda — pomisliti je terba, da je Roosevelt uspel. Pre

SLAVNI DUHOVEN

JE BIL ZADNJE UPANJE BOLNIH LJUDI.

FATHER MOLLINGER-JEVA POVEST IN NJEGOVA SLAVNA ZDRAVILA.

Toliko tisoč jih je pisalo in vprašalo, kako bi zamogli dobiti Father Mollinger-jeve originalna zdravila, da smo se odločili ob javiti popolen seznam njegovih zdravil in številkami. Nikjer na svetu ni zdravil, ki bi se jih moglo primerjati z zdravili, katera je dajal Father Mollinger ljudem, ki so že povsod brezuspešno iskali pomoči, predno so prišli k njemu. Na tisoče je pisem od hvaležnih mož in žena, ki so zadobili zdravje. Father Mollinger-jeva zdravila so vsa prirejena iz najdražjih drogerij. On je skrbel, da se le najboljše daje bolnim ljudem. Ljudje, ki so rabili ta znamenita zdravila imajo zaupanje v nas in zdravila in vsi poročajo, koliko bolje se počutijo. Father Mollinger-jeva zdravila imajo zaupanje v nas in zdravila in vsi poročajo, koliko bolje se počutijo. Father Mollinger-jeva zdravila je obiskalo 320.000 bolnih ljudev v njegovi cerkvi NAJSVETEJŠE IME JEZUS, na Troy Hill, Pittsburgh, Pa. On je poznal bolezni in je tudi znal rabiti prava zdravila, ker on se je učil zdravilstva v glavnih zdravniških šolah Italij, Nemčije in Ogrske. SPODAJ OBJAVLJAMO INENIK NJEGOVIH SLAVNIH ZDRAVIL ZA RAZNE BOLEZNI. NA TISOČE JE PREPOTOVALO VELIKO RAZDALJO, DA SO KUPILI NJEGOVA ZDRAVILA IN ZDOBILI POMOČ. VI JIH LAHKO NAROČITE PO POŠTI. PROSIMO, POŠLJITE NAM ŠTEVILKO ZDRAVIL KI JIH ŽELITE PRILOŽITE NAROČILU TUDI DENAR, ZNAMKE ALI POŠTNI OZIROVNA EKSPRESNA MONEV ORDER. Z OZIROM NA GOTOVOST LAJKO PRIPOROČITE PISMO, V KATEREM JE VAŠDENAR, ZNAMKE ALI POŠTNI OZIROVNA EKSPRESNA MONEV D. KAR POMENI DA BODETE PLAČALI POTEM, KO JIH PREJMITE. ZAPOMNITE, DASO VSE FATHER MOLLINGER-MEDICINE COMPANY, 218 OHIO STREET, PITTSBURGH, PA.

Grogov Grog.

(Nadaljanje).

Do večera jim je bilo podreti vse, kar je bilo še na steblu. Tako je bilo vsako leto. Ne enemu med njimi ni bilo znati sledu včerajšnjega dne, vriskali so, kot bi bilo vriskanje njih glavnih posel. Se bolj so se podvajali, kot prvi dan, in s kisilom so se še manj pomudili, ker so tudi to prmesli z doma.

Popolnje je prišlo iz stare nadave se troje grabljivikov povzgnati. Jernejčeva žena spod Kala, z Grintovec pa gospodinja in Tinca.

Te so z domačimi tremi ženskami najprej pograbile po drašti streseno seno blizu skupaj od zgornjih začenši po toliko, kolikor so hotele na prvi kup spraviti, od tod zopet navzdol za drugi kup in tako do hleva. Gospodinja je ostala potem doma, da preskrbi večerje, preeej velike večerje, ker devet kosev v šest grabljivikov ni vsek dan pri mizi.

Njih petero je pa šlo h kosem, in te so tam prav tako ravna, kar so drasti, kolikor je bilo že prejšnji dan ali že dopoldne pokončenega, za kosev so pa sproti trošile.

Ni še bilo solnce prenizko, ko so kosevi končali.

"Križ božji", je dejal gospodar, "prav dobro je nam šla izpod rok", in zavrskali so v zboru.

Kolikor še niso grabljivke same pokupale, so jim pomagali kosevi in kup za kupom je zrastel le grede: o mraku so bili že doma pri večerji.

Tretji dan so moralni še domov spraviti kar so naksili.

Prvo delo je bilo vse kupe strošiti; trije so trosili po drasti od zgornjih navzdol, vse drugi na planinci. Ko so prvi do doma pritraxili, so pokosili in se vrnili po stezi k drugim, katerim so bili ta čas tudi prinesli kisilo. Dva sta potem ves dopoldne obračala polsuho seno, da solnčna topota bolje nasne. Vsi drugi so pa rastru grabili. Špočekti jim je šlo gladko, dokler se nji nakopičili pod grabljem sedna do kolen, potem se jim je pa udelo. Zato so stopili v vrsti na pograbiščeno, so se upriši z grabljivimi, in se vrnili z grabljivimi, v seno in jo odrinili do prihodnjega kupa, zraven so pa trobentali: "hoooo...". Se pred polnem je bila vsa košnja iz te draste za hlevom, da so jo do južine še prav lahko metali na skedenj.

Bila je dobro suha, da je vršala v roki. To pa tudi mora biti, drugače se je batiti, posebno pri oni piči, ki od spodaj leži, da se po-kvare.

Takrat so južinali vsi doma, od mize so jo pa pobrali naravnost na vrh planince, ker je veljalo do večera tam gori vse pograbiti in spraviti domov.

Potrebovali so dveh žrti. Prvo je optral gospodar, drugo naj bi prinesli mladi Grog, za njim, ki se je moral še nekončno pomuditi, da sekira nabruni. Ko je bila sekira ostra in se je napravljil Groge z doma, ga je mati še na pragu posvarila naj pazi, da se ne u-ska.

"In pa dobro si oglej strmino po drasti", je rekla, "da se boš vedel varovati, ko boš vejo vlekel; če ne misliš dobro paziti, pušti raje, najoj Tine ali pa Matic poteka."

E. mati, ne bodite vendar sitna, vsaj nisem več otrok in vejo sem pač že lani vleket, in bi jo bil lahko že davno ponrek. Vedno hočete še z mano tako ravnati, poti, katero zase samega.

(Pride se).

VENSKIM TRPINOM V STARIM DOMOVINAH.

lomarno, kot bi ne bilo nikogar blizu njega, spred hiše.

"Jujuhu!" je zavrskalo in dobil od Kremeniških gora huuu za odgovor; ravno spred hiše je odgovarjal jek.

Skoraj hkrat z jekom se je zaslišal od Grintoveca sem srebrnočisti deklinski smeh.

Veter je vlekel ravno od tiste strani, zato se je slišal glas prav razločno. Grintovška Tinea se je smejala.

"Tineovo!" je zaklical Grog.

"Hoo!"

Groga ni imel kaj povedati, kaj vprašati, zato je obstal, kot lipog bog. Potem je pa zapel tje v endan, ne da bi zraven kaj misil:

All' me boš kaj rada imela, ko bom nosil suknjo belo, spodblico opasano.

"Ali boš koj šel, ali ne?", se je oglašila mati iz veže, "senarji bo do koj skupaj vlačili in vej po potrebovali. Kar pojdi, da jih ne boš mudil."

K delu pa Groge ni bilo treba organizati, saj priden je bil. Urnovrž zrt čez levo ramo, jo podne odzadaj s sekiroz z desnega ramena in se obrne navzgor.

"Po stezi pojdi", mu je rekla mati.

Pa ne, da bi ubogal. Že je stal na stezi pa hotel je po sili prav rojdo odrezati, in je skočil naravnost navzgor.

Taka je mladost!

IV.

Ko je stopil Grog na stezo, je pa pričel brzdati svoje korake, ker s tekonom bi navzgor zarači se, ne more dalcev in pa tudi ker se mu vsak čas zadel žrt ob grmovje. Tako stopajoč je mislil na različne stvari, mnogotore osebe in dogodki so mu prihajali na misel. Grintovška Tinea mu je šečela v glavi, mislil je manj.

Dobra prijateljata sta bila z Tineko in od otročjih let, ko sta še oba pasla. Večjidel sta goveda tako navračala, da sta enkrat čez dan skupaj pripasa, če si tudi nista imela kaj povedati. Kadar so kruhki, so spekli tudi hlebek pri Grogovih pastirjih, na Grintovem Tini; tisti hlebek, dasi je bil le majhen, sta vsakokrat skupaj pogledala. Grog je bila najhujša kazena, če mu niso spekli hleba.

Za etveno nedeljo je vedno na-rezel Grogova muckovih vej in na-trgal bršlina za oba, Tinea je pa obema preskrbela drugih šibic ali etevje; vse kar sta nabrala, sta v dve metli povezala in v cerkev ne-sla. O Kreusu je spletla Tinea toliko venevec, kolikor oken imate ohiši, in je natrgala praproti, da sta ž noj nabolda strehi obeh hiš. Zato je pa Grogove nanosili in naložili brinja in suhega vejevja za kres na lastnemu griču in na Grintovem. Te in enake prijaznosti, s katerimi sta drug drugemu ustrezala, so utrdile tako prija-tejstvo, da jih ni bilo botjih pri-jateljov. Se z Marjanco bi se bila večkrat resno sprila, kakor se otroci sploh radi pričkajo, ko bi ne bila ona pohevnina dušica, vselej od-jenjala.

S Tineco se pa nista nikdar pričala, k večjem, če je Grogova spleza na visoko skalo, ali vrh drevesa ali na konci tanjice veje, ga je silila, naj gre dol: če ni hotel, je začela jokati in to je pomagalo. Ko sta bolj odrazila, se niso izgubili to prijateljstvo, nasprotno, ta-ko je zdelo Grog, še rastlo je z njima.

Z Grintovca so se vrnilo misli domov. Spomnil se je skrbne ma-tere, ko ga ima rada, in očeta, ki je tako zelo bal zanjga, bolj kot zase samega.

Grog je nekaj zapazil, da je mati žaljena, in žal mu je bilo na nepremisljene besede. Toda le trenutek. Brž na to se je obrnil ma-

logarno, kot bi ne bilo nikogar blizu njega, spred hiše.

"Jujuhu!" je zavrskalo in dobil od Kremeniških gora huuu za odgovor; ravno spred hiše je odgovarjal jek.

REVMATIZEM.

Father Mollinger-jevo Zdravilo za revmatizem.

Father Mollinger je zdravil tisoče slučajev revmatizma. Njegovi ubogi bolniki so mu poljubili roke, ko so izginile otekline na njih nogah, rokah in ramah, kadar so prenehale bolečine ali srbenje. Revmatizem je več vrst in vse ne navrnil. Velika bo zlaj tolažba, ko se ve, da je mogoče imeti zdravljene Father Mollinger-jevo revmatizem.

Kako so vse ledice? Father Mollinger-jev recept za bolne ledice je zdravilni čudež.

Zdravljene v dolobni zadaj, nenavadne zahteve ita na stran po noči, neravnino in nepotrebljivi ali čemerči čut, stalmi glavobol in zazdevana utrujenost, vse to znaki neravnosti v ledicah. Zdravljene, vstevši dve različni steklenici.

Kadar naročite, zahtevajte Father Mollinger-jevo zdravilo stev. 6.

NERVOZNE NEREDNOSTI.

Father Mollinger je zdravil vse nervozne nerednosti. On je imel povoljne uspehe.

Father Mollinger-jev originalni recept za vse nervozne nerednosti deluje kot povspremevalec na možgane in nerve ter pomaga možganom pridobiti dovoljno možilno življeno fljudo, napravi tekr kar napravi nova moži vsem življennim organom, in tredenje delovanje vseh telesnih mišic. Za prenapetje možgana je veliko pripomoglo do Father Mollinger-jeve slavne. Recept, ki ga je na rabi, je zdaj imenovan Father Mollinger-jev originalni recept zoper bojnico napade, sv. Vida Pies. Cena \$2.00 za steklenico.

Zahtevajte stev. 13.

BOŽJASTI NAPADI.

Ta bolezni izvira iz nervoznosti, običajno so glavni znaki, da dotičnik načrnat izgubi zavest in čut, napadne kateri so vse navrnil. Koliko tudi je radi tega prostih katar, prehlađenje v drugih težkih bolezni. Ako bi oni, ki ima katar spoznal, kako bi nadležen drugim, bi takoj pridel zdravljene.

Rabite Father Mollinger-jevo originalni recept za katar. Popolna navdihna so pridržana v vsaki steklenici. Cena \$1.00.

Zahtevajte stev. 14.

STOŽCI ZOPER ZLATO ŽILO.

Zlato žilo se dobri največkrat radi zdravljene ter seje na mrlzlih vlažnih tleh. Ne povzroči le zelo nadležne in nemarne bolezni ter bolečine, temveč je večkrat tudi tako nevarna, da je potrebna operacija. Father Mollinger je kmalu izpoznał, da je edino uspešno zdravljene zlate žile, če se vbrzijo. Ko je pazuo na natanko proučil naravno zdravilo, je priredil njegove stene stožce za zlato žilo. To se prav lahko uporablja in poskušil so jih na tisoči trpeči in nikdar pa brez uspeha objoči moški in ženske. Napravljeni so iz mnogo preklinjenih snovi in narejene so v takih oblikah, da jih je mogoče dati na prizadet prostor. Skoro vsele naravne opomine, ki jih opazite rado nezdravijo krv. Pošljite \$2.00.

Kadar naročite, zahtevajte stev. 7.

KRVNE BOLEZNI TNRI.

Kožni mehurčki, mazuli, zaprtje, so znaki, da Vaša kri potrebuje nezdravljene. Father Mollinger-jev recept za krvne bolezni ter bolečine, temveč je večkrat tudi tako nevarna, da je potrebna operacija. Father Mollinger je kmalu izpoznał, da je edino uspešno zdravljene zlate žile, če se vbrzijo. Ko je pazuo na natanko proučil naravno zdravilo, je priredil njegove stene stožce za zlato žilo. To se prav lahko uporablja in poskušil so jih na tisoči trpeči in nikdar pa brez uspeha objoči moški in ženske. Napravljeni so iz mnogo preklinjenih snovi in narejene so v takih oblikah, da jih je mogoče dati na prizadet prostor. Skoro vsele naravne opomine, ki jih opazite rado nezdravijo krv. Pošljite \$2.00.

Kadar naročite, zahtevajte stev. 8.

BOLNA PLJUČA.

Vsek dom v Ameriki je že občutil težnje jetike. Ako so pletenja slabia, je potrebno čuvati se. Father Mollinger-jevo zdravljene jetike je znanstveno.

Ako imate prijatelja ali kakoge so-rodbnika, ki ima jetiko, dajte mu, da to preberete. Navadna znamenja ter bolezni so neponemembna, suti kašelj, hitro dihanje in bolezni v jetrah in tudi ledice ne delujejo pravilno. Kazaj naj bi imeti človek mehurčki na koži, zakaj naj bi trpel, da ne odzrači jetiko. Če je jetiko, da se odzrači, da ne bo moralo imeti te bolezni.

Ako imate prijatelja ali kakoge so-rodbnika, ki ima jetiko, dajte mu, da to preberete. Navadna znamenja ter bolezni so neponemembna, suti kašelj, hitro dihanje in bolezni v jetrah in tudi ledice ne delujejo pravilno. Kazaj naj bi imeti človek mehurčki na koži, zakaj naj bi trpel, da ne odzrači jetiko. Če je jetiko, da se odzrači, da ne bo moralo imeti te bolezni.

Zahtevajte Father Mollinger stev. 15.

FATHER MOLLINGER-JEV MAZILO ZA ZLATO ŽILO.

To mazilo je zelo olajšalno in ozdravilo ga je treba večkrat na dan spletih kolikokrat mogoče. Ako nameštate s tem mazilom, prenese v kratkih boljih uspehov pri turih, skrofelnih, otokih, na katerih so nastali mazilji. Vsi snovi so popolnoma čiste in se jih lahko rabi kjer koli se potrebuje mazilo za sušiti.

Zahtevajte stev. 22.

BOLEZNI NA NOGAH.

Mnogo ljudi trpi na bolnih nogah. To ni le neprjetje za onega, ki trpi, ampak tudi prijateljem. Mož, čigar ne gre smrdi, je seveda nedolžen. On si ne more pomagati radi bolezni. Toda vam naj si priporočam. Vse le neprjetje zdravila. Father Mollinger-jevo originalni recept za bolezni na nogah je zelo dobro in popolno.

Zahtevajte Father

SLOVENSKO



svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHEK, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
 Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
 Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647, Forest City, Pa.
 Pomočni tajnik: AUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
 Blagajnik: JOSIP MARINCIČ, 585 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Zaupnik:

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Wilkirk, Pa.
 1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 95, Federal, Pa.
 2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
 1. porotnik: FRANC TEROFIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
 2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so napravili pošiljati vse do pisi direktno na glavnega tajnika in nikogar drugoga. Denar naj se pa posluje edino potom poštini, ekspreznim ali bančnim deurnarji nakaznic, nika-kor pa po potou privatnih tajnikov, in anaslov: Frank Pavlovič and Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V stojanju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakve pomjanljivosti, naj to nenudoma naznamo uradu glav. tajnika, da se zamore napako popraviti.

Rejenka.

POVEST.

Spisal dr. Ivan Pregelj.

(Nadaljevanje).

VI.

Jesenji je bilo. Tako bogate jeseni niso pomnili niti najstarejši ljudje. Drevje se je sadja kar ločilo. Pravijo, da pomenijo bogate jeseni nesterco. Bogove, da so to samo vraže, vendar je star Zabrekar letos z nekako žalostjo gledal bogato obloženo drevje. Kaj, če ta zreli sad njeni ne premeni smrti?

Dveletnega Peterčka pestujajo, ker se je starec pred hišo in njegove misli niso bile vesele. Iz hiše pa se je zasiljal jok; prebudilo se je bilo ravnokar, najmlajše dete.

"Franeika", je zaklical Zabrekar, "otrok se je zbulil; pojdi k njemu!"

Iza hleva je prišla Franeika. Ni se bila veliko izpremenila v teh letih, le obraz je imel izrazitejši, nekam bolj droben; okrog ustnic je blodilo par komaj vidnih brazdic. Ali so bile od krediti ali od skribi?

"Ali še ni Petra?" je vprašala. Mož je značaj z glavo, vstal je in stopil za Franeiko v hišo.

"Mu pravim in pravim: Kaj bi prodral živino, če je pri hiši dovelj krme. Pa si vzbije v glavo, da ni delavev in da se sam ne mara ugongobiti, kakor da bi mi roke križem držali. Pa naj dela po svetu, saj jaz itak ne bom več dolgo."

Mati je vtolažila otroka, starec pa je sedel na klop. Žalosten je bil in mračen. Tudi ona je sedela.

"Ali ste lačni?"

"Eh, kaj bom lačen!"

"Saj ni treba, da kar zavpijetec vam želovek po lepo vprasa?"

"Vip sem, pa še ni niti poznaš nič več?"

"Oh, Juri! Jaz sem pa mislila, da je naš!"

"V vasi sem ga videl. Kako pa drugače?"

"Tako! A ti?"

"Odpuštili so me. Malo bolabil, pa so mi prezeli par tednov."

"In kaj boš sedaj?"

"Domu bom, — bo že nekako!"

Oba sta utuhnila; čudna bol ji na je stisnila sreči.

"Mati so ti umrli?"

"Vem", je odvrnil fant; "prepozno so mi bili pisali, da bi mi prisel k pogrebu. In vedeli so, Franeika, vedeli, da me ne bodo videli več, ko sem zadnjie odlahil. — Pri vas ste zdravji!"

"O, zdravi že!"

"In on?"

Karaoče ga je pogledala:

"Peter! Tudi!"

"Pa drugače?"

"Križi so povods! — Pa kje si ga videl v vasi?"

"Saj več, pil je malo; pa ljudej ga dražijo nate, Franeika, pa to nič, prav nič!"

Zeno so skoro solze polile.

"Oče", je rekla, "saj zame niko bi otrok ne bilo."

Oba sta obmolknila. Njeg so bile bridke besede na jeziku; Rekli ste, da bo potem drugi postal! Pa kje so vaše obljube?

In kakor da stari sluti njene misli, je rekla:

"Saj vem, kako je! Vidliš, zradi tebe..."

Sedela sta zopet molče. Pologoma se je bilo začelo mračiti. Starec je vstal in se je vlegel za peč. Franeika je odšla v kuhinjo. Skuhala je večerje, spravila otročička v posteljo ter se vrnila v sobo. Sedla je za mizo, razgrnila je Življeno Svetnikov in začela čitati. Ali njene misli so begale drugod. Zato je nehaša brati in je prelistava po knjigi ter gledala podobe. Stokrat je že pregledala to

torala žena. "Nič ne gresite, jaz vas ne pustim!"

Starec je onemogel sedel k nji; oba sta pričela glasno jokati.

"Franeika", je začel starec, "odpušti mi, saj jaz nisem krv, da je tak. Zmazal sem ga, oba sem vaju redil; pa njemu sem rezaš maslen kruh, tebi pa suhega. Sedaj imam, vidiš, — odpušti mi!"

Prijel jo je za roko in jo krčevito stisnil.

"Zakaj ste taki?" je vzkliknila žena. "Saj je vendar moj mož!"

"In če mu ti vse odpustiš, jaz mu ne morem več. Sam sebi ne morem več odpustiti!" Starec je sklonil glavo.

Jezno vpitje in kletje ju je vzdržalo.

"Jaz ji dam, tej hinavki, pritepenki! Bo že videla, kdo sem jaz, kdo..." Silno je lopnilo v vrata; Peter je vstopil vinjen in zamašan.

"Proklet hudič!"

"Ali je to za pozirav?" je sliknil oče.

"Kaj to vas briga? — Spat pojte!"

"V moji hiši se ni klelo, — tudi ti ne boš!"

"Haha, ali mislite, da me boste kot takrat? Le zinti bi mi bilo trebalno, pa bi bili sedeli! Lep oče, ki sinu skoro ubije!"

"Živina!" je zahrusal stari sinu. — Žena pa se je vrgla med njiju.

"Stran tudi ti! Že več, kaj si."

"Peter, lepo te prosim, pojdi spati in ne vzbujaj s svojimi vpitjenimi očmi. Saj ti vendar nihče kaj zlatega noče", je prosila do smrti preplašena žena.

"Jaz pojdem, kadar se bo meni zljubil," je vpil Peter; vendar pa je sedel, stekel suknijo in jo vrgel po tleh. Žena je oblike pravila, in jo hotela obesiti.

"Sem doj! Še ob denar me hoče spraviti! Misliš, da ne vem da mi vse žepe obraš?"

"Peter, še nikoli nisem!" je zanjokala žena.

"Molči in daj sem!" Opoteka, jo se, da sel po sušnici in segel v žep. Nekaj hipov je molčalo iskal po zepih, obesil suknijo nazaj in se vsezel zopet na klop.

"Daj denar nazaj!"

"Kaj denar, Peter?"

"Denar, ki sem ga skupil za vola!"

"Pijance, zdaj je še kupnino izgubil", je jezno žastoval stari.

"Kaj, izgubil! Vidja sta mi skrila ta hip v pričo mene, pred mojimi očmi. Sem z denarjem!"

"Prisežem, Peter —"

Denar nazaj ali pa bo drugača!

Skočil je v prestrašeno ženo in jo prial za lase ter jo vlekel k sebi.

"Čakaj, jaz ti, ti —"

Zena je omahnila na kolena pred njim; bila je bledejša od stene. Stari Zabrekar to videc, je skočil v sin. S čudno silo ga je odmaknil vstran, potegnil ženo iz njegovih rok ter jo odvedel za seboj v sobo k otrokom in zastavil vrata.

"Zdaj poskušaj!"

Toda sin se je molče dvignil, niti orzl se ni starca; vzel je klobuk ter odšel iz hiše. Zunaj je brol vihar, bliskalo je in treskalo, žeznekaj časa pa je še pričelo lititi v potokih.

V hiši je jokala uboga žena, starec pa se je prijemal za glavo in govoril sam s seboj:

"Ne, tega ne prenesem več, tega že ne več!"

VII.

Stari Zabrekar je nedolgo za tem preminil. Ali je lahko umrl? Morda je angel smrti v zadnjem hipu še izbrisal te žalostne spomine ne iz njegovega duha, da je njegova duša mogla mirno oditi od tod. Petra je bila očetova smrt potrila, iztreznila. Stopil je bil k umirajočemu očetu in ga prosil: "Odpustite!" Starec mu je gotovo odpustil, a verjel mu ni. Z roko je pokazal na ženo in otroka, obrnil se k steni in izdihnil. Petra pa je pokala vest; še drugu mu je rojilo po glavi, kam naj bi bil prisel denar. Stirnajst dni po očetovi smrti še se je ojunačil ter dejal ženi:

"Kaj pa z onim denarjem? Sej sedaj lahko poveš!"

"Peter! Ali je še vedno misli, da ga imam jaz? Veruj mi, da ga že videla nisem. Bila sem pri gošču župniku, da oznanijo. Ali bom lagala?"

Peter je bil vendar prepričan, da je denar izgubil. Napenjal je spomin, kje in kako. V tisti noči so bili vendar tako hudi nalivci. Saj ga vendar ni bilo mogoče najti, če je morebiti izgubil na poti.

"Ne hodi!" je prosečal starec.

"Ponj grem, po potepuhu!" je skrčal starec. "Bon videl, ali kaj srečoč ali nič!"

"Ne hodi!" je prosečal starec.

izgubil, mogoče. Kaj pa, če je prisel kdo za njim še isti večer, kdo sosedovil, in ga našel? Nekako morno se je jel spominjati, da je bil prav tisti večer Juri v goštinstvu.

Vedno ta hlovek; toliko ga dražijo dolni z nimi. Mogoče je tudi denar on dobil.

"Franciška, sedaj pa skoro vem, kdo ga ima!" de Peter če nekaj časa.

"Kdo?" je vprašala radovedna žena.

"Juri!"

"Juri?"

"Tisti večer je bil z menoj v vasi, — samo on ga je našel!"

"To pa že ni mogoče, saj je prišel že pred teboj domov", je sklonil glavo.

"Franciška, sedaj pa skoro vem, kdo ga ima!" de Peter če nekaj časa.

"Kdo?"

"Saj sem ga videla; se govorila sem z njim."

"Ti —"

"Peter!" se je opravičevala preplašena žena. "Ti vendar v resnici ne boš misil kaj takega."

"Kaj naj mislim?" je zarežal mož poročljivo, čeravno je čisto dobro vedel, da je blazno, kaj takega misli o ženi. Da, blazno je, je ponovil, video početen lice in preplašeno oči ženice.

"Pošljite mi še eno škatljico Bolgarskega Krvnega Čaja, ker mnogo pomaga mojemu revmatizmu".

Eno veliko škatljico Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja pet mesecov, pošljite za \$1.00 kamorkoli, v Canado za \$1.12.

H. H. von Schlick, slavoznani naravni zdravnik in tovarnar Bolgarskega Krvnega Čaja, kateri je s stoleti dobro zdravil v nobini v stalni zvezzi in dobiva od onih, katerim je Bolgarski Krvni Čaj vrnil zdravje, celeku za zdravljivo pismo:

"Pošljite mi še eno škatljico Bolgarskega Krvnega Čaja, ker mnogo pomaga mojemu revmatizmu".

Eno veliko škatljico Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja pet mesecov, pošljite za \$1.00 kamorkoli, v Canado za \$1.12.

MNOGO POMAGA

ED. STILGEBAUER
PEKLO.
Roman iz sedanje vojne.

Za G. N. pridelil J. T.

PRVA KNJIGA.

1.

— Cesar je zaukazal mobilizacijo!

To strašno novice je zaklical brezobni brodar Jobst svojemu tovaršu Muehlkellu so se na Renu debela njunih plavov skoraj do tikala.

Jobst je prišel oddaleč. V Schweinfurt ob Meni se je podal na to težljavo delo. — Posekana debla so bila zvezana skupaj, in zdaj jih je moral spravljati po Renu.

Ze več dni ni prišel z nikomur v dotiko, danes zjutraj je pa izvedel v neki obrežni krmi, da je nastala med narodi velika nateost in da se ne bo nič kaj posebno dobrega izkuhalo.

— Da je zaukazal praviš? — je vprašal Muehlkell zategnjeno svojega plava. — katerega je vlekel parnik po reki navzgor.

Muehlkeli je vprašal še precej razločno, toda brez vsakega začudenja, kar takoj tjavendan. — Vozil se je iz Rotterdamu in truden je bil. — Med zobjimi je malomarno držal mrzlo holandsko glinasto pipo.

— Torej je zaukazal? — je še enkrat vprašal. — Zatem sta šla plava narazen.

Prvi proti obali, drugi proti bavarskemu gorovju.

V mestu je bilo živahnno. — Kajti v mestu je vojašnica pri vojašnici in iz vsake vojašnice se je dala reka vojakov. — Stotnija za stotnijo, bataljon za bataljonem. — Reka je neprestano naraščal: ter se je imela razlitki preko gora v Francijo.

Na tisoče in tisoče uniformiranih mož je že izbljuvalo mesto, tekem zadnjih štiriindvajset ur.

Ob Renski aleji stoji elegantna hiša. — Pred par leti so jo bili sezidali v stilu angleških vil. — Obdaja jo vrt, poln poletnegga evetja.

Pred tremi leti je bil kupil hišo major pl. Berkershurg od nekega bogatega tovarnarja, ki se je zatem preselil v Berlin. — Pre tremi leti je prišel s svojo mlado ženo stanovat v hišo. — Toda Melania rojena Falkenstein je celih dvajset let mlajša od svojega moža.

Rojena je bila v Wirballen tik ruske možje. Njena rodbina je bila sicer plemenita, toda oče je bil izgubil skoraj ves svoj denar, nesrečnimi spekulacijami. — Major, tovarš njenega očeta, je bil pri milijonu. Trgoval je z zemljišči v berlinskem predmestju, in ta kupčija mu je napravila premoženje, da se sam ni vedel kako.

Melania stoji na balkonu in gleda v bleščeci se Ren. Stara je komaj triindvajset let. — Včasih si popravi lase s svojega visokega belega čela in se zopet zagleda v reko. — Vse, kar se je godilo zadnji mesec, se ji dozvedea kot sen. — Preveč dogodkov je bilo načrat, da bi mogla vse pojmiti in jih prevdari. — Toda vendar je tako, vendar je res.

Ko je bila starata sedemnajst let, je bila v nekem švicarskem penzionatu. Tam se je naučila francoskega jezika ter se seznanila s francosko literaturo.

Kako srečna, ka neizmerno srečna je bila še pred par leti. — Vse do onega časa, dokler se ni seznanila z gospodom Berkershurgom.

Toda, naenkrat se nasnehne. — Čudna misel ji šine v glavo.

Kje je, da ga ni toliko česa. — Ne njen mož major, pač pa prijatelj, edini pravi prijatelj, ki ga ima v mestu, kateri je zastran njo ostal samec. Adolf, stotnik osme stotnije.

— Da, res je, on tudi.

Sklenila je odtrgati par najlepših jabolk, zgodnjih jabolk, k so ke koncem avgusta zrela. — Saj ji je pravil, kako rad jih je.

Melania stopi k vratom v pozvani gospoj Mariji Hof, star službenici, ki je majorju že takrat gospodinjila, ko je bil še samec.

2.

Marija Hof je bila šestdeset let stara, precej obilna ženska in je bila z vsem sreem zvesta svojemu gospodarju.

Prej, dokler je bil še samec, je bila seveda boljše, kajti denarja je bilo kot pečka, pozneje kot zakonski mož se je pa nekoliko umiril.

— Ali ste meni pozvonila, gospa? — jo vpraša.

— Da, Marija.

Ta odgovor ni bil posebno prijanzen.

— Marija, recite vrtnarju, naj odtrga par jabolk.

— Jakoba ni več. — Jakob je že šel.

— Ah, da, kako sem pozabljiva.

— Vse je šlo, kar ima združne kosti.

— Kaj ne, Marija, da boste vi odtrgali par jabolk. — Saj so nizko, — Nit letev ni treba. — Danes jih bomo imeli po večerji.

— Bom že. — Pismo imam tudi tukaj — je pristavila in izvlečka izpod predpasnika malo pismec.

— Dajte, Marija! — Dajte!

Pismo ji je skoraj iztrgalo iz rok in odhitela na balkon. — Vsa je stala v sočnini svetlobi. — Oblečena je bila v svetlolomodrobleko, ki se je tesno prijemala njenim mladostnem udovom. — In ko je brala pismo, je bilo v njenem krasnem obrazu vse: — Ljubezen, strah, sreča, holest.

To pismo je bilo njegovo zadnje pismo. — Jutri bo že moral s svojo stotnijo na fronto. — Podpisani je bil z začetnicama W. A. — Pisal se je Walter Adolf.

Adolf je bilo njegovo rodninsko ime.

Pismo se je glasilo:

Draga prijateljice:

— Kljub temu, da imam silno veliko dela, si bom vseeno izprislo to popoldne za pol ure prostosti in priseliti v Vam. — S pozdravom W. A.

— Ali ni bilo v Berlinu? — se je zamislila. — Da, v Berlinu se je seznanila žujim.

3.

Melania se naenkrat strese, spravi pismo in zakliče:

— Naprej;

— Voznik je spodaj — gospa — pravi Marija z noslajočim glasom.

— Vprašal je, če naj spravi vso prtljago v Wirballen, ker v Falkensteinu ni postaje.

— Seveda — Vso prtljago naj odpošije naravnost v Wirballen.

— Sedem zabojev in tri kovček!

— Da, sedem zabojev in tri kovček.

Starca obstane pri vrati kot da bi hotela, še nekaj povedati.

— Kaj pa je, Marija?

— Ima, zdi se mi, da je Wirballen čisto ob ruski moži. — Ali no

ni ne bojite gospa, ker je Wirballen čisto ob ruski moži?

— Ne, jaz se ne bojim. — Falkenstein, posestvo mojega očeta, je oddaljen pol ure od Wirballen. — Jaz moram iti k očetu. — Kdo bo odšel gospod major na bojišče, nimam več tukaj svojega doma.

To je izpregovorila z resigniranim, utrujenim glasom.

— To je že res, gospa, toda Wirballen je tila ruske može.

No, seveda naročila bom ž.

In ko je službenica odšla, je sedla Melania k pisalni mizi in začela brskati po pismih. — Pisma je prebrala, trgala drugega za drugim in jih metalna v koš.

Naenkrat se začnejejo v predobi močni koraki. — Vstopil je major v sivi obleki, kratkih hlač in visokih škrnih. — Bil je velik in močan. Imel je velike, nekoliko osivele brke.

— To je pa res lep red.... Kaj pa delaš tam?

— Po svoji preteklosti brskam.

— Tako, tako. — Čakaj. — Nekaj sem bil v naglici pozabil.

— Prosim.

Vstala je in stopila tri koraka od pisalne mize.

— Tukaj je.... Niker se ne razburjam.

— Čakaj, kdaj bo danes večerja?

(Dalje prihoniči).

Cervantes.



Miguel Saavedra de Cervantes je eden najizvrstnejših komičnih spisovateljev, ki jih je kdaj rodila katera dežela. Rojen je bil v Aleji de Henares 9. oktobra 1547, tujbil je v zgodnji mladostni herilo in pokazal nagnjenje k poeziji in lepini znamostim.

Brez vseh pomočkov dalje se zobraževati se poda mladi Cervantes, ko se je dve leti šolal v Salamanki, v Rim in stopi v službo kardinala Aquaviva, ki ga je sprejet za svojega konornika. Potem je bil vojak in je večji del svojega življenja preživel v tem poklicu. Pod slavnim papežem admiralom Marco Antonio Collonu je služil v boju proti Turcom in afriškanskim korsarom ter je bil pri Lepantu v levo roko od niskine krogle ranjen, ki je radiča bila skozi celo življenje mravnoudna. Ko je na neki ladji Filip II. potovel iz Napolja v Hispanijo, padel je v robstvo morščikov in je moral 5 let kot užen živeti. Polovico svojega življenja je posvetil Martu. Le zadnja leta še Muzam.

Ubog in nepoznan je umrl 23. aprila 1616 v Madridu. V vseh pisih tege posebnega duha se nam kaže bogastvo znanosti, zredikus in kritična zmenost. Spisal je 30 dram, med njimi je tragedija "Mimadaria", najimenitnejša Njegov "Viage del Parnasso" je oridija satira na pesnike ajvejove lobe. Njegova pastirska ročna "Galatea" ne manjka znamenitih situacij. Večjo vrednostno pa imajo njegove "Novelas exemplares". Kar pa je temu ženilnemu pesnemu največjo slavo pridobilo, je njegov znani komični roman "Don Quixote", v katerem bičeva manjko brati takozvane "Ritterromane" z navdušenjem in z globokim znanjem, tudi lepem živem jezikom, ki je poln najprijetnejše šale. Po njegovi smrti se je na svetu prišel njegovo roman "Trpljenje Persilesa in Siegismunda". Nobeden spomenik ne finca mesta, v katerem počiva, in zavzema v bleščeci se Ren. Stara je komaj triindvajset let. — Včasih si popravi lase s svojega visokega belega čela in se zopet zagleda v reko. — Vse, kar se je godilo zadnjem mesecem, se ji dozvedea kot sen. — Preveč dogodkov je bilo načrat, da bi mogla vse pojmiti in jih prevdari. — Toda vendar je tako, vendar je res.

Ko je bila starata sedemnajst let, je bila v nekem švicarskem penzionatu. Tam se je naučila francoskega jezika ter se seznanila s francosko literaturo.

Kako srečna, ka neizmerno srečna je bila še pred par leti. — Vse do onega časa, dokler se ni seznanila z gospodom Berkershurgom.

Toda, naenkrat se nasnehne. — Čudna misel ji šine v glavo.

Kje je, da ga ni toliko česa. — Ne njen mož major, pač pa prijatelj, edini pravi prijatelj, ki ga ima v mestu, kateri je zastran njo ostal samec. Adolf, stotnik osme stotnije.

— Da, res je, on tudi.

Sklenila je odtrgati par najlepših jabolk, zgodnjih jabolk, k so ke koncem avgusta zrela. — Saj ji je pravil, kako rad jih je.

Melania stopi k vratom v pozvani gospoj Mariji Hof, star službenici, ki je majorju že takrat gospodinjila, ko je bil še samec.

3.

Marija Hof je bila šestdeset let stara, precej obilna ženska in je bila z vsem sreem zvesta svojemu gospodarju.

Prej, dokler je bil še samec, je bila seveda boljše, kajti denarja je bilo kot pečka, pozneje kot zakonski mož se je pa nekoliko umiril.

— Ali ste meni pozvonila, gospa? — jo vpraša.

— Da, Marija.

Ta odgovor ni bil posebno prijanzen.

— Marija, recite vrtnarju, naj odtrga par jabolk.

— Jakoba ni več. — Jakob je že šel.

— Ah, da, kako sem pozabljiva.

— Vse je šlo, kar ima združne kosti.

— Kaj ne, Marija, da boste vi odtrgali par jabolk. — Saj so nizko, — Nit letev ni treba. — Danes jih bomo imeli po večerji.

— Bom že. — Pismo imam tudi tukaj — je pristavila in izvlečka izpod predpasnika malo pismec.

— Dajte, Marija! — Dajte!

Pismo ji je skoraj iztrgalo iz rok in odhitela na balkon. — Vsa je stala v sočnini svetlobe. — Oblečena je bila v svetlolomodrobleko, ki se je tesno prijemala njenim mladostnem udovom. — In ko je brala pismo, je bilo v njenem krasnem obrazu vse: — Ljubezen, strah, sreča, hlest.

To pismo je bilo njegovo zadnje pismo. — Jutri bo že moral s svojo stotnijo na fronto. — Podpisani je bil z začetnicama W. A. — Pisal se je Walter Adolf.

Adolf je bilo njegovo rodninsko ime.

Pismo se je glasilo:

Draga prijateljice:

— Kljub temu, da imam silno veliko dela, si bom vseeno izprislo to popoldne za pol ure prostosti in priseliti v Vam. — S pozdravom W. A.

— Ali ni bilo v Berlinu? — se je zamislila. — Da, v Berlinu se je seznanila žujim.

3.

Melania se naenkrat strese, spravi pismo in zakliče:

— Naprej;

— Voznik je spodaj — gospa — pravi Marija z noslajočim glasom.

— Vprašal je, če naj spravi vso prtljago v Wirballen, ker v Falkensteinu ni postaje.

— Seveda